

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1948/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., против тужених „GI GROUP HR SOLUTIONS“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ... и „Нафтагас – Нафтни сервис“ ДОО из Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2664/22 од 14.12.2022. године, у седници већа одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебој ревизији туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2664/22 од 14.12.2022. године у делу који се односи на усвојени тужбени захтева.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2664/22 од 14.12.2022. године у делу који се односи на усвојени тужбени захтева.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2664/22 од 14.12.2022. године, одбијене су жалбе тужиоца и тужених и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П1 420/20 од 27.01.2022. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете износ од 90.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, износ од 90.000,00 динара на име претрпљеног страха, и износ од 90.000,00 динара на име наружености, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате (став први и други изреке првостепене пресуде), на име накнаде материјалне штете за трошкове превоза износ од 8.120,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате (став

трећи изреке првостепене пресуде), одбијен као неоснован тужбени захтев у делу преко досуђеног износа од 8.120,00 динара до тражених 13.000,00 динара на име накнаде трошкова превоза и материјалних трошкова лечења са припадајућом законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и за плаћање новчане ренте због повреде на раду у месечном износу од 20.000,00 динара, од дана подношења тужбе, док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног износа рачунајући од 10. у месецу за претходни месец до исплате (став четврти изреке првостепене пресуде) и обавезани тужени да солидарно накнаде тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 170.122,00 динара (став пети изреке првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је потврђена одлука о усвајању тужбеног захтева, тужени „GI GROUP HR SOLUTIONS“ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да ревизија туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“ није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

У овој правној ствари, правноснажном пресудом обавезани су тужени да солидарно накнаде тужиоцу нематеријалну и материјалну штету применом одредби Закона о раду, Закона о безбедности здравља на раду и Закона о облигационим

односима, уз закључак да су тужени солидарно одговорни за штету коју тужилац претрпео на раду, вршећи послове код ревидента који за штету одговара по принципу објективне одговорности, с обзиром на то да је штета настала у вези са опасном ствари, односно обављања опасне делатности. Имајући у виду да питање услова ескупације од одговорности зависи од утврђених околности конкретног случаја, а да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани, као и да се применом овог института не могу разматрати друга питања, питања из домена конкретно утврђеног чињеничног стања у појединачном случају настанка штете на раду, то по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“ као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчана потраживања.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.05.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 278.120,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“ није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију нису били потребни сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП, због чега је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова датог одговора на ревизију.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић